

Dr Valerij Sinjeljnjkov
PRONAĐI SVOJ ISTINSKI PUT

Naslov originala:

Валерий Владимирович Синельников
Найди свой истинный путь

Copyright za Srbiju © ZRAK, 2013

DR VALERIJ SINJELJNJKOV

Pronađi svoj istinski put

Prevod
Natalija Radosavljević

BEOGRAD
2013.

PREDGOVOR

Na seminarima koje održavam u različitim gradovima i zemljama, učesnici mi postavljaju ista pitanja: „Šta je predodređenost? Čime se treba baviti u životu? Kako pronaći svoj istinski Put?“

Na osnovu velikog broja pitanja i iskrenog interesovanja koje ljudi pokazuju, shvatio sam da je tema čovekove predodređenosti veoma važna za sve. Upravo iz tog razloga sam i odlučio da napišem ovu knjigu. U njoj sam objedinio rezultate svojih dugogodišnjih istraživanja. Informacije u vezi sa ovom temom mogu se delimično pronaći u mojim prethodnim knjigama, pa ću se na nekim mestima ponavljati, ali, kao što se kaže: „Ponavljanje je majka mudrosti!“

Šta je to životni Put? Gde je početak Puta, a gde njegov konačni cilj? I zašto uopšte kažemo „istinski“ Put? Da li to znači da postoji i lažni Put? Po čemu se oni razlikuju? Zašto neki ljudi na kraju svog života osećaju razočaranost ili strah, a drugi spokoj, radost i smirenost? Šta je to predodređenost?

Upravo na ova, kao i na druga pitanja, koja će se javiti kod čitaoca dok budu čitali ovu knjigu pokušaću da dam odgovore na njenim stranicama.

PUT JE ŽIVOT

Svaki čovek traži svoj Put. Neko to čini svesno, a neko nesvesno. Trudimo se da protumačimo linije na svom dlanu, obraćamo se astrologu i proučavamo svoj horoskop. Istovremeno nam je to i zanimljivo i zastrašujuće. Da li ću biti srećan i šta mi je sudbina spremila?

Posmatramo živote drugih ljudi. Čini nam se da je, eto, taj čovek srećan. On živi u velikoj lepoj kući, vozi skup auto. Znači, da bih bio srećan i ja treba tome da težim. Navikli smo da više pažnje obraćamo na spoljašnje attribute sreće, ne vodeći računa o svom unutrašnjem stanju. Ipak, mi znamo da upravo od toga šta se nalazi u našoj duši, u našoj podsvesti, zavisi kakav će biti naš budući život. Naš život umnogome određuje to kako doživljavamo život uopšte i samog sebe.

Zapazio sam da mnogi ljudi pridaju veoma malo značaja svom životu, otvoreno pokazuju da ga ne cene, odnose se prema njemu neodgovorno. A neki čak uopšte ni ne žele da žive u ovom svetu. Postoje ljudi koji ne znaju čime bi mogli da se bave. Postoji čak i izraz za to: *Ubiti vreme*.

Na početku svoje lekarske prakse uradio sam jedno istraživanje čiji su rezultati veoma zanimljivi. Tražio sam od ljudi da zamisle sliku svog životnog Puta. Ljudi različitih uzrasta različito su videli svoj Put. Sa retkim izuzecima, svi tinejdžeri su zamišljali više njih, a ne samo jedan. Oni su govorili da mogu da biraju Put, da su im svi otvoreni i da mogu da odluče koji će da izaberu. „Ja mogu da postanem to i to“, govorili su, „i da se bavim tim i tim zanimanjem“.

Kod ljudi koji su završili školu i stekli određenu struku, životni Put je izgledao drugačije. Sada je to bio samo jedan Put. Neko ga je video kao široku autostradu, a neko kao seoski puteljak.

Slika se ponovo menjala sa odlaskom u penziju. Put se pretvarao u usku stazicu koja vodi ka... jasno vam je gde... tačno tako, pravo na groblje.

Možda se zbog toga kod mnogih ljudi u poznim godinama javlja jasnovidost. Na taj način podsvest želi da kaže: „Gledaj dalje. Tvoj Put se ne završava ovde“. Uopšte nije teško shvatiti zašto nastaje ateroskleroza (mehanizam pojave ateroskleroze i drugih bolesti detaljno je opisan u mojoj prvoj knjizi *Zavoli bolest svoju*). Može li takav čovek, s takvom slikom svog životnog Puta da oseća radost?

Iz ovoga proizilazi da čovek odmah posle rođenja počinje da umire. Od trenutka rođenja započinje njegov put ka groblju.